

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 14Co/108/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1115214430
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Kriváňová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2025:1115214430.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte v zložení: predsedníčka senátu JUDr. Darina Kriváňová a členovia senátu JUDr. Michaela Krajčová a JUDr. Natália Kolláriková, v spore žalobcu: T. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. 2, XXX XX Q., právne zast.: JUDr. Martin Gajer, advokát, so sídlom Záhradnícka 7, 811 07 Bratislava, proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s., so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, právne zast.: JUDr. Baltazár Mucska, advokát, so sídlom Vajnorská 55, 831 03 Bratislava, IČO: 42 174 856, o zaplatenie 8.661,67 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Mestského súdu Bratislava IV, č.k. B1-14C/145/2015-201 zo dňa 28. mája 2024, takto

rozhodol:

I. Krajský súd v Bratislave rozsudok Mestského súdu Bratislava IV, č.k. B1-14C/145/2015-201 zo dňa 28. mája 2024, p o t v r d z u j e.

II. Žalobcovi p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Mestský súd Bratislava IV rozsudkom č.k. B1-14C/145/2015-201 zo dňa 28. mája 2024 rozhodol tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 8.661,67 eur s 5,15 % úrokom ročne z istiny 8.661,67 eur od 02.08.2014 až do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % voči žalovanému.

2. Žalobca sa podaným návrhom domáhal vydania platobného rozkazu, ktorým bude žalovaný zaviazaný zaplatiť žalobcovi 8.661,67 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,15 % od 02.08.2014 až do zaplatenia. Uplatnil si aj nárok na náhradu trov konania vo výške 1.044,66 eur, to všetko do troch dní od právoplatnosti platobného rozkazu. Svoj návrh odôvodnil tým, že od roku 2011 bol vlastníkom motorového vozidla F. A. T5 (H., ev. čísla: Q.ozidlo mal havarijne poistené u žalovaného, pričom návrh poistnej zmluvy podpísal dňa 28.03.2011. Predmetné vozidlo bolo u žalovaného poistené pod č. XX XX XX XX XX, a to od 30.03.2011 na dobu neurčitú. Dňa 14.02.2014 nastala poistná udalosť, žalovaným označená ako č. XXXXXXXXXXXX. Došlo k samovoľnému vznieteniu elektroinštalácie v motorovom priestore vozidla a k jeho čiastočnému zhoreniu. Žalobca poistnú udalosť riadne nahlásil poisťovni. Obhliadka bola vykonaná dňa 25.02.2014 pracovníkom spoločnosti P., s.r.o., ktorá bola poverená žalovaným. Po odstrojení vozidla bola vykonaná ďalšia obhliadka, tým istým pracovníkom spoločnosti. Na základe týchto dvoch obhliadok bola vyhotovená kalkulácia opravy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 26.02.2014, ktorá stanovila náklady na opravu vozidla vrátane DPH vo výške 9.669,11 eur. Nakoľko ani po dvoch obhliadkach nebolo možné určiť celý rozsah poškodenia vozidla, bolo nutné vykonať ďalšiu obhliadku, ktorá sa realizovala dňa 26.03.2014, iným technikom danej spoločnosti. Likvidátor poistnej udalosti oznámil žalobcovi listom zo dňa 18.07.2014, že dňa 17.07.2014 bolo ukončené šetrenie poistnej udalosti, na základe ktorého mu žalovaný vyplatí sumu 3.817,11 eur, ku ktorej vyplateniu v nasledujúcich

dňoch aj došlo. Žalobca s výškou plnenia žalovaného nesúhlasil a obrátil sa mailom na likvidátora, ktorého žiadal o zaslanie výpočtu hodnoty vozidla zhotoveného spoločnosťou P., s.r.o.; likvidátor uviedol, že sa jedná o interné doklady ktoré klientom neposkytujú. Žalobca však získal kalkuláciu opravy zo dňa 17.07.2014, ktorej výsledok je v zrejmom nepomere s kalkuláciou zo dňa 26.02.2014 a predložil ich súdu pre porovnanie. Z dôvodu nespokojnosti s poisťným plnením požiadal autorizovaný servis R., a.s., so sídlom D. XX, Q., aby mu v zmysle zápisov o obhliadkach vypracovali kalkuláciu opravy poškodeného vozidla. Výsledná výška nákladov na opravu vrátane DPH predstavovala podľa ich výpočtu sumu 12.679,88 eur. Žalovaná suma teda predstavuje rozdiel medzi výškou nákladov na opravu podľa vyhotovenia R., a.s. (12.679,88 eur) a súčtu doposiaľ vyplateného poisťného plnenia (3817,11 eur) so spoluúčasťou (200,90 eur).

3. Dňa 07.04.2015 žalovanému doručil pokus o zmier - výzvu na zaplatenie. Odpoveďou bol mail p. I. W., ktorý skonštatoval, že likvidácia poisťnej udalosti prebehla správne. Keďže všetky snahy o doplatenie boli doposiaľ neúspešné, žalobca sa so svojimi nárokmi obrátil na súd. Všetky zákonné predpoklady na plnenie poisťovne z poisťnej zmluvy a poisťnej udalosti v rozsahu určenom výpočtom spoločnosti R., a.s. považuje za splnené.

4. Okresný súd Bratislava I vydal dňa 15.12.2015 platobný rozkaz sp. zn. 14C/145/2015, ktorým žalovaného zaviazal do 15 dní odo dňa jeho doručenia zaplatiť žalobcovi sumu 8 661,67 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,15 % ročne zo sumy 8 661,67 eur odo dňa 02.08.2014 do zaplatenia a náhradu trov konania zaplateného súdneho poplatku vo výške 519,50 eur a náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 524,66 eur alebo v tej istej lehote podať odpor s odôvodnením vo veci samej.

5. Proti platobnému rozkazu podal v stanovenej lehote žalovaný odpor s tým, že nesúhlasí s priznanou výškou plnenia čo do dôvodu ako aj výšky. Žalobca listom doručeným žalovanému dňa 31.03.2014 požiadal žalovaného o vyplatenie škody rozpočtom z dôvodu odpredaja predmetného motorového vozidla v havarovanom stave. Na základe tejto požiadavky pristúpil odporca k likvidácii poisťnej udalosti a žalobcovi poskytol po odpočítaní zmluvne dojednanej spoluúčasti plnenie vo výške 3.817,11 eur. Pri hradení škody rozpočtom vo všeobecnosti platí, že nie sú zo strany poisteného dokladané žiadne faktúry za opravu, ani nadobúdacie doklady k náhradným dielom a oprava je vykonaná väčšinou svojpomocne. Žalovaný postupoval v súlade so zmluvnými dojednaniami, konkrétne čl. IX - Plnenie poisťovne, bod 4. Nesúhlasí s požiadavkou žalobcu o doplatenie žalovanej sumy z dôvodu, že uvedená suma vychádza z doloženej predfaktúry - Kalkulácie opravy č. XXX-XXXX za opravu poškodeného motorového vozidla v autorizovanom servise - R., a.s., kde náklady na opravu boli stanovené na 12.679,68 eur, pričom v uvedenom prípade však žiadna oprava na poškodenom vozidle realizovaná nebola a neboli ani doložené žiadne doklady o nákupe náhradných dielov, kde by bolo možné uplatniť DPH tak, ako to vyplýva zo zmluvných dojednaní, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou poisťnej zmluvy. Na základe uvedených skutočností žiada žalovaný zrušiť vydaný platobný rozkaz a v predmetnej veci nariadiť pojednávanie.

6. Žalobca sa v plnom rozsahu pridrižiava vyjadrení uvedených v žalobe. Od žalovaného žiadal vyplatenie škody rozpočtom, ktorej výška je určovaná kalkuláciou ceny opravy vozidla. Žalovaná suma predstavuje rozdiel medzi kalkulovanou cenou opravy vozidla a vyplatenou sumou a spoluúčasťou žalobcu; žiadal súd, aby žalobe v celom rozsahu vyhovel.

7. Okresný súd Bratislava I uznesením č.k. 14C/145/2015-52 zo dňa 25.09.2018 zrušil platobný rozkaz č.k. 14C/145/2015-30 zo dňa 15.12.2015.

8. Žalobca podaním doručeným súdu dňa 13.04.2019 doložil do spisu listiny spolu s vyjadrením. Tvrdí, že nárok na plnenie žalovaného žalobcovi opiera o článok IX. Zmluvných dojednaní pre havarijné poistenie V.. Nie je pritom možné použiť ods. 4, na ktorý odkazuje žalovaný v odpore, pretože sa nejednalo o opravu motorového vozidla svojpomocne. Žalovaný sa sám pri likvidácii poisťnej udalosti týmto odstavcom neriadil, lebo jeho plnenie presiahlo dvojnásobne limit uvedený v citovanom ustanovení.

9. Podľa článku VI. ods. 16. Eurokasko je poisťený povinný na požiadanie poisťovne predložiť hodnoverné doklady za opravu motorového vozidla. V prípade, že poisťovni nebudú predložené hodnoverné doklady o oprave, resp. o pôvode použitých náhradných dielov pri oprave motorového vozidla, poisťovňa bude poisťné plnenie primerane krátiť v zmysle ustanovení § 799 ods. 3 OZ. Ak bude motorové vozidlo odpredané v havarovanom stave, táto povinnosť nevzniká. Listom zo dňa 13.03.2014

vyzval žalovaný žalobcu na predloženie záväznej predfaktúry, resp. kalkulácie konečných nákladov na opravu vypracovaných servisom, povereným na prípadné vykonanie opravy poškodeného vozidla. Žalobca splnil všetky podmienky na priznanie poistného plnenia a postupoval presne podľa pokynov žalovaného. Keďže žalobca odpredal motorové vozidlo v havarovanom stave, nemal povinnosť dokladať doklady o oprave a pôvode náhradných dielov. Táto skutočnosť nie je sporná, nakoľko žalovaný poskytol plnenie z poistnej udalosti, len v nedostatočnej výške. Sporným je všeobecná hodnota motorového vozidla v čase poistnej udalosti. Ohliadku poškodeného motorového vozidla vykonal technik P. poverený žalovaným, pričom ten určil, ktoré diely sú poškodené, ktoré by bolo treba vymeniť, ktoré by bolo treba opraviť a koľko práce by bolo treba vykonať. Kalkuláciu bolo možné vykonať jedine podľa tejto ohliadky. Kým pri prvej kalkulácii určil žalovaný ceny podobné cenám uvedeným v poslednej kalkulácii vykonanej spoločnosťou R., a.s., pri druhej kalkulácii (podľa ktorej plnil) je výrazná väčšina položiek len zlomkom hodnoty dielov a práce, kalkulácia absolútne nezohľadňuje cenu originálnych náhradných dielov, ani štandardnú hodinovú sadzbu pre príslušný typ a značku vozidla. Z rozdielov v kalkulácii a plnením podľa druhej kalkulácie žalovaného je zrejmy jeho úmysel plniť čo najmenej. Ako podporný dôkaz určujúci hodnotu predmetného vozidla ku dňu vzniku poistnej udalosti vo výške 12.762 eur založil do spisu Znalecký posudok č. 14/2019 zo dňa 10.04.2019, znalca I.. T. Q., znalec z odboru doprava cestná. Záverom žalobca uviedol, že si je vedomý koncentračnej zásady v zmysle CSP, ktorý je účinný od 01.07.2016, avšak žiadal súd o zhovievavosť, nakoľko žaloba bola podaná ešte za účinnosti OSP. Žiadal súd, aby žalobe v celom rozsahu vyhovel.

10. Dňa 11.04.2024 bolo súdu prvej inštancie doručené ďalšie vyjadrenie žalobcu, ktorý sa pridržiava všetkých skutočností uvedených v žalobe, ako aj v predchádzajúcom vyjadrení. Od žalovaného neobdržal žiadnu ponuku na mimosúdnu dohodu, preto predpokladá, že o dohodu nemá záujem.

11. Súd prvej inštancie vec po právnej stránke posúdil podľa § 420 ods. 1, § 442 ods. 1, § 788 ods. 1, § 797 ods. 1, ods. 2 a § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka. §

12. Považoval za nesporné, že k poistnej udalosti došlo dňa 14.02.2014 a došlo k samovoľnému vznieteniu elektroinštalácie v motorovom priestore motorového vozidla žalobcu F. A. a k jeho čiastočnému zhoreniu. Súd prvej inštancie skonštatoval, že pri stanovení výšky náhrady škody spôsobenej na veci je potrebné vychádzať z nákladov, ktoré je potrebné vynaložiť na uvedenie veci do pôvodného stavu. Ak nie je uvedenie veci do pôvodného stavu možné, vodítkom pre stanovenie výšky náhrady škody je výška nákladov, ktoré sú nevyhnutné k tomu, aby odškodnenie bolo poskytnuté inak než uvedením veci do predchádzajúceho stavu. V prípade, že sa vyjadruje škoda porovnaním majetkového stavu poškodeného pred a po poškodení, potom aj rozsah náhrady v peniazoch musí zohľadňovať výšku prostriedkov nutnú k obnoveniu pôvodného majetkového stavu. Nie je pritom podstatné, či poškodený vec skutočne opravil alebo nie, pretože výšku škody nemožno robiť závislou na tom, ako poškodený s vecou naložil, teda napr. či ju opravil alebo ponechal v zhoršenom stave, alebo ju dokonca daroval, predal alebo vymenil a za akú cenu.

13. Súd prvej inštancie uviedol, že skutočnosť, že žalobca nepreukázal reálne vynaložené náklady na opravu vozidla, nemôže predstavovať prekážku pre priznanie poistného plnenia, keď dostatočne preukázal poškodenie vozidla a teda úbytok majetkového stavu. Žalobca na preukázanie dôvodnosti nároku predložil znalecký posudok I.. Q., kde bola stanovená všeobecná cena vozidla na sumu 12.762 eur. Ďalej predložil predfaktúru - kalkulácia opravy č. 400 - 2014 za opravu poškodeného vozidla v autorizovanom servise - R., a.s., kde náklady na opravu vrátane DPH boli stanovené na sumu 12.679,68 eur. Žalobca uniesol dôkazné bremeno preukazujúc výšku škody na poškodenom motorovom vozidle. Výška škody nemusí byť preukázaná vyúčtovaním jej opravy, možno vychádzať z ceny v čase poškodenia a z rozsahu poškodenia. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd prvej inštancie k záveru, že nárok žalobcu je dôvodný, čo do základu aj výšky. V predmetnom konaní bola sporná výška doplatenia poistného plnenia a bol predložený znalecký posudok, pričom vyčíslil náhradu škody na výšku 8.661,67 eur. Pri posudzovaní žalobného návrhu súd prvej inštancie vychádzal zo skutkových tvrdení žalobcu, že sú splnené podmienky pre priznanie poistného plnenia a žalobca splnil všetky povinnosti uložené v poistnej zmluve a zmluvných dojednaniach.

14. Žalovaný vyplatil žalobcovi titulom poistného plnenia sumu vo výške 3.817,11 eur. Žalobca sa následne domáhal poistného plnenia ako rozdielu medzi všeobecnou hodnotou vozidla a už vyplateným poistným plnením. Zdôraznil, že vozidlo poistoval z dôvodu, že v prípade poistnej udalosti uhradí

skutočnú škodu. Žalovaný preukazoval všeobecnú hodnotu vozidla znaleckým posudkom č. 14/2021 vypracovaný znalcom I. A. Q., pričom suma v ňom uvedená bola vo výške 9.548 eur a výšku škody určil na sumu vo výške 4.514 eur. Znaleckým posudkom vypracovaným Ing. Q. bola všeobecná hodnota určená na sumu vo výške 12.762 eur. Súd prvej inštancie rozhodol, že nie je potrebné a ekonomicky hospodárne vykonať ďalšie dokazovanie znaleckým posudkom a navyš strany v spore nenavrhli ďalšie dokazovanie v tomto smere. Súd prvej inštancie teda zaviazal žalovaného na zaplatenie žalovanej sumy vo výške 8.661,67 eur, ktorá predstavuje rozdiel medzi výškou nákladov na opravu motorového vozidla podľa vyhotovenia R., a.s. v sume 12.679,68 eur po odpočítaní doposiaľ vyplateného poistného plnenia žalovaným, t. j. sumou 3.817,11 eur so spoluúčasťou - 200,90 eur. Takisto žalovaného zaviazal na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5 % v zmysle § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády č. 87/1955 Z. z., keďže sa so svojim plnením dostal do omeškania od 02.08.2014; oznámenie žalovaného o skončení vyšetrovania bolo žalobcovi doručené dňa 18.07.2014 a poistné plnenie sa stalo splatným dňom 02.08.2014. Žalovaný mal plniť v lehote 15 dní od skončenia vyšetrovania.

15. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa ust. § 255 ods. 1 CSP a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

16. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie žalovaný, dôvodiac ust. § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) CSP, a teda že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Trvá na všetkých doterajších prezentovaných a uvedených skutočnostiach. Nesúhlasí so závermi prvostupňového súdu, ktoré uvádza v odôvodnení napadnutého rozsudku. Považuje ho za nepresvedčivé, kedy sa v ňom konajúci súd nedokázal vyporiadať so všetkými námietkami žalovaného.

17. Konajúci súd nesprávne právne posúdil vec, keď aplikoval § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorý upravuje zodpovednosť za škodu spôsobenú v dôsledku porušenia právnej povinnosti. Žalovaný nijakým spôsobom nezapríčinil poškodenie vozidla žalobcu a za jemu vzniknutú škodu nezodpovedá, nakoľko mu táto zodpovednosť nevyplýva zo žiadneho zákonného ustanovenia. Súd prvej inštancie teda v napádanom rozsudku nesprávne posúdil nárok žalobcu ako nárok na plnenie od zodpovedného subjektu za spôsobenú škodu, pričom nárok žalobcu bol nárokom zo zmluvného vzťahu. Zároveň súd prvej inštancie opomenul zohľadniť zmluvný základ nároku žalobcu a neaplikoval ustanovenia zmluvy, zmluvných dojednaní, všeobecných a osobitných poistných podmienok, čím došlo k neprimeranému a ničím neodôvodnenému zásahu do zmluvnej voľnosti strán.

18. Žalobca požiadal o plnenie rozpočtom, teda bez preukázania skutočnej škody a skutočných nákladov na opravu, nakoľko v takomto prípade sa postupuje podľa výpočtu kalkulačným programom, pričom pri cene práce sa hradí 10 eur/hodina. V takomto prípade nedochádza k oprave vôbec alebo si ju poistený realizuje sám. Vyplatenie poistného plnenia rozpočtom, správnosť postupu žalovaného pri likvidácii poistnej udalosti, ani oprávnenosť vyplatiť plnenie formou rozpočtu žalobca nerozporoval, a sám viackrát potvrdil, že žiadal a naďalej žiada o plnenie rozpočtom. V konaní nebola rozporovaná skutočnosť, že náklady na opravu poškodeného vozidla dosahovali 90 % všeobecnej ceny vozidla. V zmysle čl. IX bod 5 prvá veta zmluvných dojednaní pre havarijné poistenie EUOKASKO: „Pokiaľ bolo MV zničené alebo poškodené v takom rozsahu, že náklady na opravu presiahnu 90 % všeobecnej ceny MV, poisťovňa bude považovať takúto škodu za totálnu škodu a výška plnenia bude všeobecná cena MV znížená o hodnotu použiteľných zvyškov z MV.“. Vzťah medzi žalobcom ako poisteným a zároveň poisťovníkom na jednej strane a žalovaným ako poisťovateľom na druhej strane bol založený zmluvou, ktorá primárne stanovovala vzájomné práva a povinnosti. Nárok žalobcu bol nárokom na plnenie zo zmluvy a preto sa podmienky na jeho priznanie, jeho výška a ďalšie vzájomné práva a povinnosti mali posudzovať v zmysle ustanovení zmluvy, ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli aj citované zmluvné dojednania.

19. Žalovaný tvrdí, že majetková hodnota, ktorá zodpovedá oprávnenému nároku poškodeného, nemôže byť vyššia ako majetková hodnota zodpovedajúca jeho majetku pred poškodením. Žalobca mal pred poškodením majetok zodpovedajúci motorovému vozidlu v hodnote 9.648 eur podľa znaleckého posudku č. 14/2021; hodnota odpredaných zvyškov, ktorá nebola rozporovaná, bola v zmysle daného znaleckého posudku 5.133,73 eur. Žalobca poškodené vozidlo údajne predal dňa 30.03.2014 za 1.000 eur, čo bolo jeho slobodné rozhodnutie ako naložiť s vlastným majetkom. Rozhodnutím konajúceho súdu

teda nastal stav, že žalobcovi v dôsledku zničenia veci v hodnote 9.648 eur ostal stále majetok v hodnote 5.133,73 eur a súdom priznaný nárok na náhradu nákladov na opravu vo výške 12.679,68 eur. Jeho majetok po poistnej udalosti v súčte použiteľných zvyškov a nárok na „skutočnú škodu“ priznanú súdom predstavoval sumu 17.813,41 eur.

20. Žalovaný si je vedomý existencie zásady voľného hodnotenia dôkazov, aj skutočnosti, že žiaden dôkaz nemá predpísanú dôkaznú silu, napriek tomu tvrdí, že pokiaľ sú v konaní vykonané dva vzájomne rozporné posudky, súd by sa bez ďalšieho nemal prikloniť k jednému z nich. Žalovaný uviedol, že pri výpočte koeficientu predajnosti došlo v znaleckých posudkoch k rozdielu, pretože v znaleckom posudku č. 14/2019 bola vybratá vzorka porovnávaných vozidiel a ich predajnej hodnoty v počte dvoch vozidiel, v znaleckom posudku č. 14/2021 to bolo sedem vozidiel. Poukázal aj na to, že v znaleckom posudku žalovaného bola stanovená vyššia technická hodnota vozidla pred poškodením, a to 7.952 eur, naproti znaleckému posudku žalobcu, kde sa technická hodnota vyčíslila na 7.097 eur; vplyv koeficientu predajnosti bol preto zásadným činiteľom pri určení všeobecnej hodnoty vozidla.

21. Žalovaný uviedol, že rozsudok je vo svojom odôvodnení vzhľadom na vyššie uvedené rozporuplné a protirečivé, pričom dokonca obsahuje množstvo gramatických nesprávností či iných chýb v písaní. Zároveň tvrdí, že prvostupňový súd v rozpore so zákonom neuviedol aké skutočnosti považoval za preukázané, ktoré za preukázané nepovažoval, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil.

S prihliadnutím na uvedené žiada, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu zamietá a priznáva žalovanému náhradu trov konania v celom rozsahu. Zároveň žiada aj o priznanie trov odvolacieho konania.

22. Žalobca sa stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie a tvrdil, že splnil všetky podmienky na priznanie poistného plnenia a postupoval presne podľa pokynov žalovaného. V liste zo dňa 13.03.2014 žalovaný presne určil podmienky, za akých bude plniť. Ohliadku poškodeného motorového vozidla vykonal technik P., poverený žalovaným, pričom ten určil, ktoré diely sú poškodené, ktoré by bolo treba vymeniť a ktoré by bolo treba opraviť. Kalkuláciu bolo teda možné vykonať len na základe tejto ohliadky. Kým pri prvej kalkulácii určil žalovaný ceny podobné cenám uvedeným v poslednej kalkulácii vykonanej spoločnosťou R., a.s., pri druhej kalkulácii (podľa ktorej plnil) je výrazná väčšina položiek len zlomkom hodnoty dielov a práce, kalkúcia absolútne nezohľadňuje cenu originálnych náhradných dielov, ani štandardnú hodinovú sadzbu pre príslušný typ a značku vozidla. Z rozdielov v kalkulácii a plnením podľa druhej kalkúcie žalovaného je zrejмый jeho úmysel plniť čo najmenej. Súd prvej inštancie sa touto otázkou podrobne zaoberal a dospel k správny m záverom.

23. K nesúhlasu žalovaného so zásadou voľného hodnotenia dôkazov súdom prisvedčil žalobca súdu prvej inštancie, ktorý sa touto otázkou zaoberal v odôvodnení rozsudku. Argumenty žalovaného sú nepravdivé a zavádzajúce.

Žiadal odvolací súd, aby podľa § 387 ods. 1 CSP rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny a uplatnil si trovy odvolacieho konania v plnej výške.

24. Žalovaný sa nestotožňuje s argumentáciou žalobcu a zotrváva na svojich tvrdeniach uvádzaných v prvostupňovom konaní, ako aj v odvolacom konaní. Závery, z ktorých vychádza žalobca sa nezakladajú na dohodnutom zmluvnom základe, ale na subjektívnom hodnotení výlučne tých častí znaleckého dokazovania, ktoré by mali byť v prospech žalobcu. Žalovaný považuje uplatnený nárok za nedôvodný a jeho výšku za nepreukázanú, podporenú účelovými tvrdeniami, neobjektívnym znaleckým dokazovaním a nesprávnym právnym posúdením veci súdom prvej inštancie. Poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 27. októbra 2021, sp. zn. 9Cdo/73/2021, v ktorom dovolací súd uviedol, že poistné podmienky ustanovujú okrem iného, ako má byť určená výška plnenia poisťovateľa, ak dôjde v dôsledku poistnej udalosti k poškodeniu, zničeniu, odcudzeniu, prípadne strate poistenej veci. Ide o plnenie na základe poistnej zmluvy, nie o náhradu škody, a preto pre plnenie poisťovateľa platia jedine ustanovenia zmluvných podmienok. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní vo veci opomenul zohľadniť zmluvný základ nároku žalobcu a neaplikoval ustanovenia zmluvy, zmluvných dojednaní, všeobecných a osobitných poistných podmienok, čím došlo k neprimeranému a ničím neodôvodnenému zásahu do zmluvnej voľnosti strán. Vzhľadom na uvedené trvá na svojom návrhu uvedenom v odvolaní.

25. Žalobca v ďalšom vyjadrení tvrdil, že žalovaný len opakuje svoje vyjadrenia z odvolania. Žalobca však môže tiež len zopakovať, že pri likvidácii poisťnej udalosti postupoval presne podľa pokynov žalovaného, ktorý bez akéhokoľvek vysvetlenia zmenil kalkuláciu opravy vozidla. Bol to postup nepochopiteľný a absolútne znevýhodňujúci spotrebiteľa. Hodnotu vozidla po poisťnej udalosti mal súd prvej inštancie preukázanú znaleckým posudkom Ing. T. Q., z čoho vychádza aj určenie výšky škody spôsobenej žalobcovi poisťnou udalosťou. Súd prvej inštancie správne posúdil všetky relevantné skutočnosti na preukázanie nároku žalobcu, preto opätovne žiada odvolací súd, aby odvolaním napadnutý rozsudok potvrdil.

26. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP), vec prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania, keď pre nariadenie pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 CSP neboli splnené zákonné podmienky (nebolo potrebné doplniť, resp. zopakovať dokazovanie, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem) a po preskúmaní odvolania, ako aj celého obsahu spisu, dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je nedôvodné a napadnutý rozsudok je potrebné potvrdiť.

27. Rozsudok súdu prvej inštancie je vecne a právne správny, je výsledkom vykonaného dokazovania, a ako taký ho odvolací súd potvrdil (§ 387 ods. 1, ods. 2 CSP). Odvolateľ v podanom odvolaní neuvádzal podstatné, rozhodujúce, konkrétne právne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie odvolacieho súdu. Na tomto mieste odvolací súd zdôrazňuje, že ide o konanie, v ktorom je súd viazaný žalobou, a teda aj odvolací súd je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania.

28. V prejednávanej veci sa súd prvej inštancie náležite zaoberal posúdením dôvodnosti žaloby z hľadiska všetkých relevantných prostriedkov procesného útoku, ktorými žalobca preukazoval dôvodnosť svojej žaloby a prostriedkov procesnej obrany, ktorými sa žalovaný bránil proti žalobcom uplatňovanému nároku, správne zameral svoje dokazovanie na zisťovanie všetkých podstatných skutočností, ktoré boli významné z hľadiska hmotnoprávneho posúdenia danej veci, jeho skutkové zistenia majú oporu vo vykonanom dokazovaní, keď vzal do úvahy všetky rozhodujúce skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov, z prednesov sporových strán, z obsahu spisu vyplynuli počas konania najavo, následne tieto, v súlade so zásadou voľného hodnotenie dôkazov (čl. 15 CSP v spojení s § 191 CSP) správne vyhodnotil, a dospel tak k správnym skutkovým záverom, z ktorých vyvodil aj správne právne závery.

29. Poistenie majetku patrí medzi tradičné druhy poistenia. Poistiť možno najmä majetok pre prípad jeho poškodenia, zničenia, straty, odcudzenia alebo iných škôd, ktoré na ňom vzniknú (§ 790 Občianskeho zákonníka). Ide o záväzkový dvojstranný vzťah, v ktorom majú účastníci na oboch stranách vzťahu práva a povinnosti. Práva a povinnosti z poisťného vzťahu, predovšetkým právo poisťovne na poisťné a právo poisteného na poisťné plnenie, ak nastala zmluvou predpokladaná poisťná udalosť, vzniká so vznikom poistenia.

30. V danom prípade súd prvej inštancie postupoval v súlade so zákonom a zásadami, na ktorých je civilný proces postavený, keď rozhodol, že nemusí nariaďovať ďalšie znalecké dokazovanie, pričom zväžil hospodárnosť vo vzťahu ku skutkovým okolnostiam, ktoré vyplynuli z ostatných dôkazov predložených stranami sporu. V prejednávanej veci ani nemožno hovoriť o existencii viacerých navzájom si odporujúcich znaleckých posudkov, keďže rozdielne sú len výsledné sumy predstavujúce všeobecnú hodnotu motorového vozidla ku dňu poisťnej udalosti, t. j. 14.02.2014. Odvolací súd zároveň uvádza, že aj v prípade protichodných znaleckých posudkov, automatické nariadenie ďalšieho znaleckého dokazovania, nemusí byť vždy správne ani hospodárne.

31. Zo znaleckého posudku č. 14/2019 vyhotoveného znalcom Ing. T. Q., A. XX, XXX 01 Q. vyplýva, že v súlade s § 2 písm. g) vyhl. 492/2004 Z. z. je všeobecnou hodnotou výsledná objektivizovaná hodnota majetku, ktorá je znaleckým odhadom najpravdepodobnejšej ceny hodnoteného majetku, ku dňu ohodnotenia v danom mieste a čase, ktorú by tento mal dosiahnuť na trhu v podmienkach voľnej súťaže, pri poctivom predaji, keď kupujúci aj predávajúci budú konať s patričnou informovanosťou i opatrnosťou a s predpokladom, že cena nie je ovplyvnená neprímeranou pohnútkou. V zmysle uvedeného určil znalec všeobecnú hodnotu vozidla F. A. X.X A. LR NS X-Motion, E.Č. Q ku dňu 14.02.2014 na čiastku (vrátane 20 % DPH) 12.762 eur.

32. Na druhú stranu znalecký posudok č. 14/2021 vyhotovený znalcom I. A. Q., W. XXX, XXX XX Q. Bystrica, určil všeobecnú hodnotu vozidla pred poškodením na sumu 9.648 eur a vypočítal aj náklady na opravu poškodeného vozidla, ktoré spolu s DPH predstavovali sumu vo výške 12.668 eur.

33. Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, keď na základe ustáleného zisteného skutkového stavu nepovažoval za potrebné a hospodárne vykonať ďalšie znalecké dokazovanie, nakoľko mal sporné otázky v kontexte všetkých vykonaných dôkazov za odstránené. Súd prvej inštancie vykonané dôkazy správne vyhodnotil a posúdil a správne z nich ustálil skutkový stav veci. Aj Najvyšší súd SR prezentuje právny názor, že pri hodnotení znaleckého posudku ako dôkazného prostriedku sa uplatňujú pravidlá hodnotenia dôkazov v zmysle základných zásad civilného sporového procesu upravených v čl. 15 a § 191 CSP a vyhodnocujú sa podľa voľného hodnotenia dôkazov. Pri jeho vyhodnocovaní súdom nepodliehajú hodnoteniu znalecké závery čo do ich odbornej správnosti. Predmetom hodnotenia je presvedčivosť posudku, jeho úplnosť vo vzťahu k zadaniu, logické odôvodnenie znaleckého nálezu a jeho súlad s ostatnými vykonanými dôkazmi. Znalecký posudok sa hodnotí z troch hľadísk, a to z formálneho, či posudok spĺňa formálne požiadavky, materiálneho, či obsahuje logickú analýzu skutočnosť, z ktorých znalec vychádzal a či analyzuje všetky skutočnosti, ktoré majú byť hodnotené a či záver posudku je logickým vyústením rozboru skúmaného materiálu. Tretie kritérium hodnotenia je samotná osoba znalca. Súd nehodnotí správnosť odborných záverov ako takých (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obo/8/2022 zo dňa 29.05.2024). Osoba súdneho znalca ani pri jednom zo znaleckých posudkov spochybnená nebola. Súd prvej inštancie konštatoval, že namietané rozpory považuje za odstránené a tento záver odvolací súd považuje za správny.

34. Odvolací súd sa stotožňuje so súdom prvej inštancie aj v tvrdení, že nie je podstatné, či poškodený vec skutočne opraví alebo nie, pretože výšku škody nemožno robiť závislou na tom, ako poškodený s vecou naložil a teda či ju opravil alebo vymenil, prípadne za akú cenu. Zásada, že pri určení výšky škody je potrebné vychádzať zo skutočnej ceny opravy, pokiaľ bola vykonaná, platí za predpokladu, že oprava bola vykonaná a že išlo o účelne vynaložené náklady potrebné k uvedeniu veci do predošlého stavu. Okolnosť, že oprava vykonaná nebola, nemá vplyv na to, či škoda vznikla alebo nie, jej výšku je možné určiť tiež tak, aby zodpovedala predpokladaným nákladom na nutnú opravu. Prípady, kedy dochádza k výmene "starých a opotrebovaných" dielov za nové nie je možné považovať za žiaden majetkový prospech alebo za výhodu na strane navrhovateľa. Je síce pravdou, že dôjde k výmene "starých" a "opotrebovaných" dielov, teda mohlo by týmto dôjsť k technickému zhodnoteniu motorového vozidla, avšak jeho skutočná reálna (trhová) hodnota sa v dôsledku tejto nútenej "výmeny" poškodených dielov nezvýšila. Trhová predajná cena havarovaného a opravovaného vozidla býva spravidla nižšia ako cena motorového vozidla pred takouto udalosťou (rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 5Co/63/2014 zo dňa 27.05.2014). Preto neobstojí námietka žalovaného, že rozhodnutím súdu prvej inštancie nastal stav, že žalobcovi v dôsledku zničenia veci v hodnote 9.648 eur ostal stále majetok v hodnote 5.133,73 eur a súdom priznaný nárok na náhradu nákladov na opravu vo výške 12.679,68 eur, v dôsledku čoho jeho majetok po poisťnej udalosti v súčte použiteľných zvyškov a nárok na „skutočnú škodu“ priznanú súdom predstavoval sumu 17.813,41 eur. Žalobcovi nezostal majetok v hodnote 5.133,73 eur (všeobecná hodnota predajných zvyškov vozidla), pretože havarované motorové vozidlo predal, a teda súdom prvej inštancie priznaný nárok na náhradu nákladov na opravu vo výške 12.679,68 eur je adekvátny vo vzťahu k znalcom vypočítanej všeobecnej hodnote motorového vozidla určenej ku dňu 14.02.2014, t.j. 12.762 eur, inými slovami, majetková hodnota, ktorá zodpovedá oprávnenému nároku poškodeného, nie je vyššia ako majetková hodnota zodpovedajúca jeho majetku pred poškodením.

35. Napriek skutočnosti, že v tomto prípade žalobca motorové vozidlo ako havarované odpredal, treba zobrať do úvahy, že ak žalovaný tvrdil, že žalovaná čiastka nie je súčasťou skutočnej škody, bolo jeho povinnosťou tvrdenie preukázať a realizovať tak svoju dôkaznú povinnosť. V dôsledku nesplnenia tejto dôkaznej povinnosti v tomto smere neunesol dôkazné bremeno a aj z tohto dôvodu nepovažuje odvolací súd jeho odvolanie za dôvodné.

36. Berúc do úvahy dostatočné odôvodnenie rozhodnutia súdom prvej inštancie, by odvolací súd posudzovaním ďalších odvolacích námietok žalovaného, už len opakoval správnosť záverov súdu prvej inštancie, ktorý po dôkladnej úvahe vydal svoje rozhodnutie v súlade s platnou právnou úpravou. Žalovaný len zopakoval skutočnosti, na ktoré poukazoval pred súdom prvej inštancie, pričom na dôkladnom zvážení a správnom vyhodnotení aj týchto skutočností a tvrdení spočíva prvoinštančným súdom vydaný rozsudok. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov,

súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany, ktorá ju nastolila. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán (porovnaj napr. rozhodnutia ÚS SR II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu argumentáciu, už nespôsobilú ovplyvniť posúdenie veci, teda odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

37. Na základe uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je vydaný na základe riadne a dostatočne zisteného skutkového stavu veci, ktorý súd prvej inštancie správne posúdil aj po právnej stránke. Nakoľko odvolanie žalovaného nie je dôvodné, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správne potvrdil.

38. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 255 ods.1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP. Žalobcoví, ktorý mal v odvolacom konaní plný úspech, priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

39. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 CSP).

(1) Dovolanie podľa § 421 odsek 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 CSP).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).